

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Страсбург, 19.5.2015 г.
COM(2015) 216 final

ANNEXES 1 to 2

ПРИЛОЖЕНИЯ

към

СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

Предложение за междуинституционално споразумение за по-добро регулиране

Приложение 1

Общо споразумение между Европейския парламент, Съвета и Комисията относно делегираните актове

I. ОБХВАТ И ОБЩИ ПРИНЦИПИ

1. Настоящото общо споразумение доразвива и заменя Общото споразумение от 2011 г., като същевременно опростява практиката, установена след това от Европейския парламент и Съвета. В него са установени практическите договорености и съгласуваните разяснения и предпочитания, приложими към делегирането на законодателни правомощия съгласно член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС). Този член изисква целите, съдържанието, обхватът и продължителността на делегирането да са изрично определени във всеки законодателен акт, който включва подобно делегиране (наричан по-нататък „основният акт“).
2. При упражняването на правомощията си и при спазване на процедурите, установени в ДФЕС, трите институции си сътрудничат през цялата законодателна процедура с цел гладко упражняване на делегираното правомощие и осъществяване на ефективен контрол на това правомощие от Европейския парламент и от Съвета. За тази цел се поддържат подходящи контакти на административно равнище.
3. Когато предлагат или извършват делегиране на правомощия по силата на член 290 от ДФЕС, трите институции, в зависимост от процедурата за приемане на основния акт, се ангажират да се позовават в максимална степен на стандартните клаузи, приложени към настоящото общо споразумение.

II. КРИТЕРИИ ЗА ПРИЛАГАНЕ НА ЧЛЕН 290 или ЧЛЕН 291 от ДФЕС

4. Критериите, изложени в точките по-долу, се използват при вземането на решение дали да се извърши оправомощаване за приемане на делегиран акт съгласно член 290 от Договора или за приемане на акт за изпълнение съгласно член 291, параграф 2 от Договора. Във всеки случай трябва да се вземат предвид естеството, съдържанието и контекстът на предвидената мярка. Тези критерии не следва да се считат за изчерпателни.
5. Съгласно членове 290 и 291 от Договора може да се предоставя само правомощие за приемане на правно обвързващи актове.
6. Законодателен акт може да предоставя на Комисията само правомощието да приема незаконодателни актове от общ характер посредством делегирани актове. Мерки от индивидуален характер не могат да се приемат чрез делегирани актове, но могат да се приемат чрез актове за изпълнение. Актът е от общ характер, ако се прилага към обективно определени положения и поражда правни последици или ако се прилага спрямо определени категории лица или общо.

7. Законодателните актове могат да бъдат изменяни само посредством законодателни или делегирани актове. Това се отнася и до измененията на приложения към законодателни актове, тъй като приложенията са неразделна част от законодателния акт. Не трябва да се добавят или заличават приложения към даден акт с цел да се задейства или избегне използването на делегираните актове. Ако законодателят счита, че даден текст следва да бъде неразделна част от основния акт, той може да реши да включи този текст в приложение.
8. Съществените елементи на законодателството трябва да се определят от законодателя и не могат да бъдат предмет на делегиран акт или акт за изпълнение. Мерките, имащи за цел създаването на допълнителни материални норми и критерии — които трябва да бъдат спазвани от държавите членки или други лица или правни субекти, пряко засегнати от законодателството — по правило променят съдържанието на законодателството и добавят нови правила от общ характер. Следователно такива допълнителни правила или критерии могат бъдат създадени само чрез делегиран акт.
9. От друга страна, прилагането на правилата или критериите, които вече са установени в основния акт или в делегиран акт, без да се променя същността на правата или задълженията, произтичащи от него, може да се постигне чрез актове за изпълнение. По-специално разрешенията в случаите, при които решението на Комисията се основава изцяло на критериите, съдържащи се в основния акт, следва да се считат за актове за изпълнение.
10. Мерките за установяване на процедура (т.е. начин на изпълнение или привеждане в действие) могат да бъдат предвидени в делегиран акт или в акт за изпълнение (или дори да бъдат съществен елемент от основния акт) в зависимост характера, съдържанието и контекста на разпоредбите, установени в основния акт. Мерките за установяване на елементи от процедури, които предполагат извършването на допълнителен несъществен избор в областта на политиката с цел допълване на законодателната рамка, предвидена в основния акт, по принцип следва да бъдат предвидени в делегирани актове. Мерките, уреждащи подробности на процедурите с цел осигуряване на еднакви условия за изпълнението на дадено задължение, определено в основния акт, следва да бъдат по принцип мерки за изпълнение.
11. Както и при процедурите, оправомощаването за определяне на методи (т.е. начини на редовно и систематично действие) или методология (т.е. правила за определяне на методите) може да предвижда приемането на делегирани актове или на актове за изпълнение в зависимост от съдържанието и контекста.
12. Мярка, която определя вида информация, която следва да се предостави съгласно основния акт (т.е. точното съдържание на информация, изисквана съгласно основния акт), обикновено допълва задължението за предоставяне на информация и следва да се осъществява посредством делегиран акт.
13. Мярка, определяща условията за предоставяне на информация (т.е. формата), обикновено не допълва задължението за предоставяне на информация, а позволява еднаквото прилагане. Поради тази причина тя следва да се разглежда като акт за изпълнение.

14. Годишните и многогодишните работни програми за прилагане на финансови инструменти следва да се приемат чрез актове за изпълнение.

III. КОНСУЛТАЦИИ ПРИ ПОДГОТОВКАТА И СЪСТАВЯНЕТО НА ДЕЛЕГИРАНИ АКТОВЕ

15. При подготовката на проекти на делегирани актове Комисията се консултира с експерти, определени от отделните държави членки. С експертите от държавите членки се провеждат консултации относно проектите на делегирани актове, изготвени от службите на Комисията. Проектите се предоставят на експертите на държавите членки. Тези консултации се осъществяват посредством съществуващите експертни групи или посредством ad hoc заседания с експерти от държавите членки, за които Комисията изпраща покани чрез постоянните представителства. Вземането на решение относно това кои експерти да участват е отговорност на държавите членки. На експертите се предоставят съответните документи в срок, предоставящ възможност за подготовка.
16. В края на всяко заседание с експерти от държавите членки или при свързани с него последващи заседания службите на Комисията излагат заключенията, до които са достигнали в резултат на дискусиите, и посочват какви действия възнамеряват да предприемат. Тези заключения се записват в протокола от заседанието.
17. В рамките на подготовката и изготвянето на делегираните актове могат също така да бъдат проведени консултации със заинтересованите страни. Ако съдържанието на проекта на делегирания акт бъде изменено по какъвто и да е начин след такива консултации, на експертите от държавите членки се дава възможност да предоставят коментари по изменената версия на проекта на делегирания акт, при необходимост в писмена форма.
18. В обяснителния меморандум на делегирания акт се съдържа обобщение на процеса на консултация.
19. На редовни интервали от време Комисията представя примерни списъци с планираните делегирани актове.
20. При подготовката и изготвянето на делегираните актове Комисията гарантира, че проектите на актовете се предават своевременно и едновременно на Европейския парламент и на Съвета.
21. В съответствие с точка 15 от Рамковото споразумение за отношенията между Европейския парламент и Европейската комисия¹, при поискване от Европейския парламент Комисията може също да покани експерти, определени от Европейския парламент, на заседания на експертни групи. За улесняването на този процес председателят на компетентната парламентарна комисия може да поиска от Комисията да предостави графика на заседанията на експертните групи, разглеждащи проекти на делегирани актове, насрочени

¹ ОВ L 304, 20.11.2010 г., стр.47.

за следващите месеци, въз основа на който председателят може след това да поиска с едно-единствено писмо експерти от Европейския парламент да бъдат допуснати да присъстват на определен брой предстоящи заседания.

22. Европейският парламент и Съветът посочват на Комисията адресите на съответните специални електронни пощи, които се използват за предаването на документи, свързани с консултации.

IV. ДОГОВОРЕНОСТИ ЗА ПРЕДАВАНЕТО НА ДОКУМЕНТИ И ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА СРОКОВЕТЕ

23. Чрез подходящ механизъм Комисията предава официално делегираните актове на Европейския парламент и на Съвета. Класифицираните документи се обработват съгласно вътрешните административни процедури, изготвени от всяка институция, с цел да се осигурят всички необходими гаранции.
24. За да се гарантира, че Европейският парламент и Съветът са в състояние да упражняват правата, предвидени в член 290 от ДФЕС, в сроковете, посочени във всеки основен акт, Комисията няма да предава делегирани актове по време на следните периоди:
 - от 22 декември до 6 януари;
 - от 15 юли до 20 август.

Тези периоди се прилагат само когато срокът за представяне на възражения се основава на точка 28.

Тези периоди не се прилагат за делегирани актове, приети по процедурата по спешност, посочена в част VII от настоящото общо споразумение. В случай, че делегиран акт бъде приет по процедурата по спешност по време на тези периоди, крайният срок за представяне на възражения, предвиден в основния акт, започва да тече едва след приключването на периода.

До месец октомври на годината, предшестваща изборите за Европейски парламент, трите институции постигат съгласие по договореност за нотификацията относно делегирани актове по време на прекъсването на работата за провеждането на изборите.

25. Срокът за представяне на възражения започва, когато Европейският парламент и Съветът получат текста на делегирания акт на всички официални езици.

V. ПРОДЪЛЖИТЕЛНОСТ НА ДЕЛЕГИРАНЕТО

26. Основният акт може да оправомощи Комисията да приема делегирани актове за неопределен или определен срок.
27. Когато е предвиден определен срок, основният акт следва по принцип да предвижда удължаването на срока на делегирането на правомощия да става с мълчаливо съгласие и за периоди със същата продължителност освен ако Европейският парламент или Съветът не се противопоставят на удължаването,

но не по-късно от три месеца преди изтичането на дадения период. Комисията изготвя доклад относно делегираните правомощия не по-късно от девет месеца преди края на всеки период. Тази точка не засяга правото на Европейския парламент или на Съвета да оттеглят делегирането.

VI. СРОКОВЕ ЗА ПРЕДСТАВЯНЕ НА ВЪЗРАЖЕНИЯ ОТ ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

28. Без да се засяга процедурата по спешност, срокът за представяне на възражения, определен за всеки отделен случай във всеки основен акт, следва по принцип да бъде не по-кратък от два месеца с възможност за удължаване с два месеца за всяка институция (Европейския парламент или Съвета) по нейна инициатива.
29. Делегираният акт обаче може да бъде публикуван в Официален вестник на Европейския съюз и да влезе в сила преди изтичането на този срок, ако Европейският парламент и Съветът са информирали Комисията за намерението си да не представят възражения.

VII. ПРОЦЕДУРА ПО СПЕШНОСТ

30. Процедурата по спешност следва да е запазена за изключителни случаи, като например въпроси от областта на сигурността и безопасността, защитата на здравето и безопасността или външните отношения, включително хуманитарни кризи. Европейският парламент и Съветът следва да обосновават избора на процедурата по спешност в основния акт. В основния акт са посочени случаите, в които се използва процедурата по спешност.
31. Комисията поема ангажимент да предоставя на Европейския парламент и на Съвета пълна информация относно възможността за приемане на делегиран акт по процедурата по спешност. Веднага щом службите на Комисията предвидят подобна възможност, те неофициално предупреждават секретариатите на Европейския парламент и на Съвета на адресите на специалните пощенски кутии, посочени в точка 22.
32. Делегиран акт, приет по спешната процедура, влиза в сила незабавно и се прилага, докато не бъде изразено възражение в срока, предвиден в основния акт. Ако бъде представено възражение, Комисията отменя незабавно акта, след като бъде уведомена от Европейския парламент или от Съвета за решението да се направи възражение.
33. Когато уведомява Европейския парламент и Съвета за приемането на делегиран акт по процедурата по спешност, Комисията обосновава причините за използването на тази процедура.

VIII. ПУБЛИКУВАНЕ В ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК

34. Делегираните актове се публикуват в серия L на Официален вестник на Европейския съюз едва след изтичането на срока за представяне на

възражения, с изключение на посоченото в точка 29 по-горе. Делегираните актове, приети по процедурата по спешност, се публикуват незабавно.

35. Без да се засяга действието на член 297 от ДФЕС, решенията на Европейския парламент или на Съвета за оттегляне на делегирането, за възразяване срещу делегиран акт, приет по процедурата по спешност, или за противопоставяне на подновяването на делегирането на правомощие с мълчаливо съгласие също се публикуват в серия L на Официален вестник на Европейския съюз. Решението за оттегляне влиза в сила в деня след публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.
36. Комисията също публикува в Официален вестник на Европейския съюз решенията за отмяна на делегирани актове, приети по процедурата по спешност.

IX. ВЗАИМЕН ОБМЕН НА ИНФОРМАЦИЯ, ПО-СПЕЦИАЛНО ПРИ ОТТЕГЛЯНЕ НА ДЕЛЕГИРАНЕТО

37. При упражняването на правата си, свързани с прилагането на условията, установени в основния акт, Европейският парламент и Съветът се информират взаимно и информират Комисията.
38. Когато Европейският парламент или Съветът започне процедура, която би могла да доведе до оттегляне на делегирането, той информира останалите две институции най-малко един месец, преди да вземе решението за оттегляне.

Приложение 2

Стандартни разпоредби

Съображение:

С цел [описание на целта], на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка с *[съдържание и приложно поле]*. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище. При подготовката и изготвянето на делегираните актове Комисията следва да осигури едновременното и своевременно предаване на съответните документи по подходящ начин на Европейския парламент и Съвета.

Член(ове), с който(които) се делегира правомощие

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член А във връзка с *[съдържание и приложно поле]*.

В случаите, в които се прилага процедурата по спешност, се добавя следният допълнителен параграф:

Когато в случай на *[съдържание и приложно поле]*, това се налага поради наложителни причини за спешност, към делегираните актове, приети съгласно настоящия член, се прилага процедурата, предвидена в член Б.

Член А

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.
2. *[срок]*

Вариант 1:

Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член(ове), се предоставя на Комисията за неопределен срок, считано от (*).

Вариант 2:

Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член(ове), се предоставя на Комисията за срок от Х години, считано от (*). Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на Х-годишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.

Вариант 3:

Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член(ове), се предоставя на Комисията за срок от X години, считано от (*).

(*) датата на влизане в сила на основния законодателен акт или друга определена от законодателя дата.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член(ове) ..., може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в Официален вестник на Европейския съюз или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.
4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и на Съвета.
5. Делегиран акт, приет съгласно член(ове) ... , влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от [два месеца] след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Посоченият срок може да се удължи с [два месеца] по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

В случаите, в които се прилага процедурата по спешност, се добавя следният допълнителен член:

Член Б **Процедура по спешност**

1. Делегираните актове, приети съгласно настоящия член, влизат в сила незабавно и се прилагат, докато не бъдат представени възражения в съответствие с параграф 2. В нотификацията относно делегирания акт до Европейския парламент и Съвета се посочват причините за използването на процедурата по спешност.
2. Европейският парламент или Съветът могат да възразят срещу делегиран акт в съответствие с процедурата, посочена в член А, параграф 5. В такъв случай Комисията отменя акта незабавно след нотифицирането на решението на Европейския парламент или на Съвета, с което се представят възражения.